

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 2, nr. 1), og artikel 10, stk. 2, i Rådets direktiv 77/388/EØF ⁽¹⁾ af 17. maj 1977 fortolkes således, at udstedelsen af en billet kan sidestilles med den faktiske levering af transportydelsen, og at de beløb, som et luftfartsselskab beholder, når indehaveren af flybilletten ikke har brugt sin billet, og når denne er udløbet, er pålagt merværdiafgift?
- 2) Hvis dette er tilfældet, skal den opkrævede afgift da indbetales til statskassen, når betalingen modtages, selv om rejsen eventuelt på kundens foranledning ikke finder sted?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Velikoj Gorici (Kroatien) den 26. maj 2014 — VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju mod Đuro Vladika

(Sag C-254/14)

(2014/C 253/25)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Velikoj Gorici

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju

Sagsøgt: Đuro Vladika

Præjudicielt spørgsmål

På grundlag af hvilke principper i EU-retten skal forbrugere betale for deres vandforbrug, dvs. skal forbrugerne alene betale for det vand, som de har forbrugt ifølge vandtælleren og i overensstemmelse med den fastsatte pris for vand, eller skal forbrugerne betale den vandpris, der er bestemt til refusion af udgifterne til kommunalt ansattes aktiviteter (drift, almindelig vedligeholdelse, forvaltning af infrastrukturer, ansattes løn, etc.)?

Appel iværksat den 2. juni 2014 af Cemex S.A.B. de C.V. m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 14. marts 2014 i sag T-292/11, Cemex m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-265/14 P)

(2014/C 253/26)

Processprog: spansk

Parter

Appellanter: Cemex S.A.B. de C.V., New Sunward Holding BV, Cemex España, S.A., Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion og Cemex Austria AG (ved advokater J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Durántez og B. Martínez Corral)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 14. marts 2014 ophæves.

- Der træffes en materiel afgørelse vedrørende påstanden om annulation som nedlagt for Retten, og afgørelsen annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale de omkostninger, der er afholdt af Cemex og dets datterselskaber både i forbindelse med sagen i første instans for Retten og i nærværende sag for Den Europæiske Unions Domstol.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Fejl i vurderingen af begrundelsen for afgørelsen

Appellanterne har gjort gældende, at Retten begik en fejl, da den vurderede begrundelsen for den påklagede afgørelse om anmodningen om oplysninger, der var formuleret i meget generelle vendinger. Retten tog ikke i sin analyse hensyn til omstændighederne i den konkrete sag eller til indholdet af den anfægtede afgørelse, den foretog heller ikke en proportionalitetsbedømmelse i forhold til Kommissionens materielle muligheder og de tekniske omstændigheder eller til den frist, inden for hvilken den anfægtede afgørelse blev truffet.

2. Fejl i vurderingen af behovet for oplysninger

Retten begik endvidere en fejl, da den udtalte sig om behovet for de i den anfægtede afgørelse anmodede oplysninger, idet Kommissionen allerede var i besiddelse af en del af disse oplysninger, eller de havde ingen forbindelse til genstanden for undersøgelsen.

3. Fejl i begrundelsen for den appellerede dom og i vurderingen af en tilsidesættelse af artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ vedrørende arten af de anmodede oplysninger

Appellanterne har ligeledes anført, at der foreligger en fejl i begrundelsen for den appellerede dom, henset til at Retten ikke udtalte sig om alle appellanternes påstande vedrørende arten af de anmodede oplysninger, idet besvarelsen heraf krævede en værdibedømmelse af hypotetiske situationer. Desuden begik Retten en fejl, da den fastslog, at der ikke foreligger nogen tilsidesættelse af artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003, henset til at den anfægtede afgørelse krævede en besvarelse af spørgsmål, der ikke vedrørte handlinger eller havde nogen form for forbindelse med faktiske forhold.

4. Fejl i bedømmelsen af proportionalitetsbetingelsen

Appellanterne har gjort gældende, at Retten begik en fejl, da den ikke tog deres påstand om delvis annulation af den anfægtede afgørelse vedrørende anmodningen om oplysninger til følge, i det omfang den fandt, at Kommissionen, da den vedtog afgørelsen og fastsatte svarfristen, hverken handlede uhensigtsmæssigt eller uforholdsmæssigt. Endvidere har appellanterne gjort gældende, at Retten begik en fejl, da den fandt, at Kommissionens anmodning om oplysninger var berettiget, selv om appellanternes besvarelse heraf medførte en særligt stor arbejdsbyrde.

5. Fejl i bedømmelsen af, om der forelå en tilsidesættelse af artikel 3 i forordning nr. 1⁽²⁾

Retten begik en fejl, da den vurderede, at Kommissionen, da den alene meddelte den anfægtede afgørelse på spansk, ikke havde tilsidesat artikel 3 i forordning nr. 1.

6. Fejl i bedømmelsen af en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik

Endelig har appellanterne anført, at Retten begik en fejl, idet den ikke fandt, at flere af Kommissionens handlinger ikke har medført en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, til trods for at de blev kritiseret af Retten.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel [101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning nr. 1 af 15.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).